

Poëziekes over biekes

De pathetische oproep van onze voorzitter in het laatste maandblad liet me niet onberoerd en luidde:

*Liefhebbers – woordkunstenaars ga uw gang,
haiku's of kwatrijnen,
in 's Brabants Bieke zijn belang
stuur ons uw dichterlijke lijnen.*

Waarvan akte bij deze.

Poëzie is ...

Ja, is poëzie anders dan proza? Het zijn toch ook maar aaneenschakelingen van letters, zij het in een andere volgorde? Laten we een poging wagen om dichten te definiëren. Poëzie is hart, proza is verstand. Poëzie is in staat met veel minder woorden proza te verslaan en wel met een mokerslag of zachte donderwolk. Proza is het textiel, poëzie is de lingerie. Proza is de taart, poëzie de kers of de crème-fraiche in wensvorm. Poëzie is de kunst om een bijenzwerm te vangen met je schrijfveer. Het is even moeilijk voor een imker om de dichtkunst te beoefenen, als voor een bij om te spreken over de imkerij.

Op bezoek bij de imker

Het moet in het jaar 1990 geweest zijn toen mijn dochter – toen 9 jaar – met haar klas op bezoek kwam bij haar papa die toen amper 4-5 jaar imkerde. Na de praktijkles had de juf of was het zuster Julia, de opdracht gegeven om een opstelletje of gedichtje daarover te schrijven. Een van de

mooiste schrijfsels van zo'n jong kind kreeg ik van haar klasgenoot Liesje Saerens. Zij moet nu een begenadigd specialist-arts zijn. Ik heb het bewaard en publiceer het als primeur nu voor jou in zijn originaliteit:

Een mooi versje! --
Het bijtje

Er was eens een bijtje, dat was toch zo blij,
want vandaag was 't de eerste mooie dag in mei.
Het zonnetje scheen, heel warm op hun kast,
en het bijtje zei: ik vlieg maar alvast!
Ze zoemde en zoemde en voelde zich goed,
ze kroop in een bloempje en proefde iets zoet.
't Was lekkere nectar, wat smaakt dat fijn,
holig vlug naar mijn zusjes en geef ze een sein.
Al dansend en zoemend vloog ze in 't rond,
en zei waar ze al dat lekkers toch vond.
De bijtjes vlogen, 't was plezierig om zien,
ze werken in groepjes van vijf of van tien.
Ze verzamelen nectar en stuifmeel in de pan,
en ~~maakt~~ maken daar lekkere honing van.

Lies

Saerens

(9 jaar)

Een elfje

Een 2 – 3 jaar geleden had ik me eens ingeschreven voor een workshop over poëzie bij Emmaüs in Aalst. Ik zat er tussen 7-8 vrouwen als enige man, kwestie van het geslachtelijk evenwicht in ere te houden, zeker! Na een uiteenzetting over de verschillende vormen van dichtkunst luidde de eindopdracht om zelf een “elfje” te maken. Een elfje is een gedicht(je) van elf woorden, verdeeld over 5 regels. Bijvoorbeeld:

*water
wie gaat
ik ben eerst
wat is het lekker
vakantie*

De eerste regel heeft een woord, de tweede twee enz. De vijfde regel heeft weer een woord en bevat een samenvatting van het geheel. Een elfje is dus een woordentellend vers. Ieder was vrij een onderwerp te kiezen. Ik had een ‘elfje’ echter begrepen als een vers bestaand uit 11 regels, beginnend met 1 woord en eindigend met 11 woorden. Ik was de schepper, de auteur, de uitinder van een nieuw soort “(s)elfie” zonder het zelf te beseffen. Benieuwd als vrouwen zijn naar wat hij /zij er van terecht had gebracht, kreeg ik applaus voor de originaliteit en de uiteraard logische keuze van inhoud. Ze wisten meteen mijn hobby. Hieronder dus mijn schrijfsel als primeur voor jou. En hiermee hebben we misschien de toon gezet om in de toekomst biekies wat meer in de poëziekes tegen te komen. In alle mogelijke vormen en stijlen. Dat alleen al zal de adrenaline in ons imkersbloed opdrijven! Meer nog dan het gif van 1 angel!

Morgenstond

Zon alom

Zonnewindstralen wenken waaiers

Wakkere bijen worden opgebiept

De vliegplank wordt een luchthaven

De lucht gonst van stijgers en dalers

Hijgend op de tarmac spoeden de halers

de vracht van hun vluchten naar de bagagewerkers
binnen

Stijgers zetten hun zinnen hemelwaarts, speurend naar
zoetig sap

In de hal hangt een deodorant van bloemenstuifmeel en
... rook!

Plots KNAL! Een tabakswalm doorweekt de opslagruimte:
een AANSLAG van Honing(s)teler!

Charlie Eylenbosch.